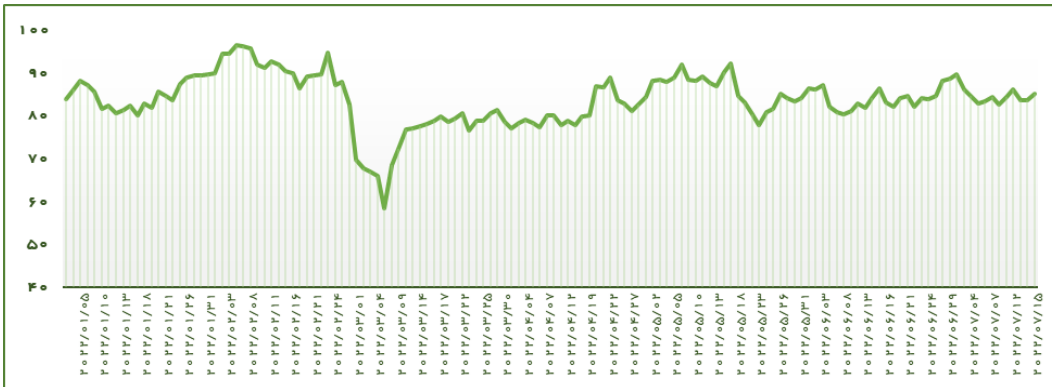

عناوین

- متوسط قیمت کربن اروپا در هفته گذشته، در سطح ۸۴،۵۴ یورو در هر تن قرار گرفت.
- راهبرد اقلیم و انرژی اروپا به طرز نگران‌کننده‌ای دوقطبی شده است.
- با ادامه جنگ، توسعه هیدروژن «آبی» در اروپا آسیب می‌بیند.
- صدور مجوز ساخت نیروگاه‌های زغال‌سنگی در چین به دلیل غلبه موضوع امنیت انرژی بر اقلیم افزایش یافت.

قیمت گواهی‌های کربن در بازار تجارت انتشار اروپا (EU ETS)، یورو در هر تن

قیمت روزانه کربن در بازار اروپا (یورو در هر تن)	
۱۱ ژوئیه ۲۰۲۲	۸۴,۳۵
۱۲ ژوئیه ۲۰۲۲	۸۶,۰۱
۱۳ ژوئیه ۲۰۲۲	۸۳,۶۴
۱۴ ژوئیه ۲۰۲۲	۸۳,۶۸
۱۵ ژوئیه ۲۰۲۲	۸۵,۰۱
متوسط هفتگی	۸۴,۵۴
متوسط تغییر هفتگی	+۰,۹۱

Source: investing.com

توضیح: EU ETS، قرارداد اعتبار اروپایی کربن است که در بازار بورس مبادله می‌شود. این یک قرارداد آتی‌ها (Futures) برای اهداف تجارت و تحویل گواهی انتشار اتحادیه اروپا (EUA) یا مجوز رسمی انتشار به مراجع مربوطه است. دارنده‌ی یک گواهی انتشار اتحادیه اروپا اجازه دارد تا یک تن معادل دی‌اکسیدکربن، گاز گلخانه‌ای انتشار دهد.

متوسط قیمت گواهی انتشار کربن بازار اروپا در هفته منتهی به ۱۵ ژوئیه با افزایش ۱,۱ درصدی در سطح ۸۴,۵۴ یورو در هر تن قرار گرفت. قیمت کربن در بازار اروپا طی دو ماه گذشته، در بازه ۸۶-۸۲ یورو در نوسان بود.

روز دوشنبه قیمت گواهی انتشار کربن به دلیل کاهش قیمت گاز و برگزاری اولین جلسه مشترک نمایندگان سه نهاد این اتحادیه برای نهایی کردن لایحه اصلاحات کلیدی بازار کربن، ۱,۶۶ یورو افزایش یافت. در روز سه‌شنبه درحالی‌که قیمت انرژی با توجه به گزارش‌هایی که نشان می‌داد نیروگاه‌های هسته‌ای فرانسه ممکن است مجبور به کاهش نرخ بهره‌برداری خود شوند و هم‌زمان پیش‌بینی می‌شد که دمای هوا در بیشتر مناطق اروپای غربی در هفته بعد افزایش یابد، به دلیل افزایش سفارش خرید معامله‌گران پیش از فاصله دو هفته‌ای برنامه زمانی حراج، قیمت کربن به بالاترین میزان خود طی هفت روز گذشته رسید. اما در روز چهارشنبه قیمت کربن به شدت کاهش یافت و متوسط کاهش روزانه ۲,۳۷ یورو را ثبت کرد که دلیل اصلی آن، اعلام تصمیم کمیته صنعت پارلمان اروپا برای ارتقای قابل ملاحظه اهداف انرژی‌های تجدیدپذیر و کارایی انرژی تا سال ۲۰۳۰ در راستای هدف کلی اتحادیه اروپا برای رهایی از نفت و گاز روسیه حداکثر تا سال ۲۰۲۷ بود. در روز پنج‌شنبه در میان مخالفت گسترده قانون‌گذاران با طرح فروش ۲۰ میلیارد یورو گواهی انتشار کربن برای کمک به تأمین مالی طرح‌هایی از سوخت‌های فسیلی روسیه، حجم معاملات در بازار کربن محدود بود و قیمت نیز تغییر چندانی نداشت. در روز جمعه، با این‌که قیمت گاز به دلیل تصمیمات اتحادیه اروپا برای کاهش مصرف و استفاده از ذخایر گازی روندی نزولی یافت، اما در اثر افزایش تعداد معاملات، متوسط روزانه قیمت کربن با ۱,۳۳ یورو افزایش به ۸۵ یورو رسید.

○ راهبرد اقلیم و انرژی اروپا به طرز نگران‌کننده‌ای دوقطبی شده است.

- عدم تطابق فزاینده‌ای بین اهداف اقلیمی اتحادیه اروپا و واقعیت‌های سخت در بخش انرژی وجود دارد.
- تنها دانشگاهیان بر این باورند که انرژی تجدیدپذیر می‌تواند جایگزین سوخت‌های فسیلی در صنعت، کارخانه‌ها و بخش هوانوردی شود.
- اتحادیه اروپا تلاش می‌کند که نقش رهبری جهانی کربن‌زدایی را حفظ کند، اما اعضا به دنبال تضمین تأمین انرژی لازم هستند.

اصلاح سیستم تجارت انتشار اتحادیه اروپا (EU ETS) و نظام مالیات مرزی کربن (CBAM) دست یافت.

در نگاه اول، برنامه اقلیمی اتحادیه اروپا در حال اجرا است. پارلمان اروپا سرانجام در هفته گذشته به مصالحه داخلی در مورد

کمیسیون اروپا دیگران را قانع کند که سیاست‌های فعلی در مورد اقلیم برای شرایط عادی و منصفانه طراحی شده‌اند که شامل اقتصادهای پس از همه‌گیری کووید-۱۹، جنگ کنونی و رکود جهانی در آینده نمی‌شود.

اتحادیه اروپا به کشورهای عضو برای افزایش هدف سهم تجدیدپذیرها در ترکیب انرژی خود به ۴۵ درصد تا سال ۲۰۳۰ فشار می‌آورد. با توجه به این که این سهم در نیمی از کشورهای عضو اتحادیه اروپا هنوز زیر مرز ۲۰ درصد است، دستیابی به این هدف عملاً چگونه ممکن است؟ به‌ویژه که ۶۰ درصد ظرفیت انرژی تجدیدپذیر در اتحادیه اروپا در واقع از زیست‌توده (سوزاندن چوب و محصولات کشاورزی) به‌جای انرژی خورشیدی یا بادی حاصل می‌شود. انرژی‌های تجدیدپذیر سابقه خوبی در تولید برق پاک دارند، اما تنها دانشگاهیان بر این باورند که خروجی آن‌ها می‌تواند جایگزین سوخت‌های فسیلی در صنعت، کارخانه‌ها یا بخش هوانوردی شود. با این که انرژی‌های تجدیدپذیر برای منافع جمعی کشورهای اروپایی بسیار مهم است، اما تناوب جریان تولید برق از آن‌ها، چگالی انرژی کم و امکان ذخیره‌سازی محدود سبب شده که نقش و تأثیر مثبت آن‌ها محدود شود.

کمیسیون اروپا «سازوکار خرید مشترک گاز» را پیشنهاد کرده است که به نمایندگی از کشورهای شرکت‌کننده در مورد قیمت گاز در قراردادهای مذاکره می‌کند. مقامات اتحادیه اروپا معتقدند که برنامه‌ی موفق تهیه‌ی مشترک واکسن کووید-۱۹ می‌تواند برای گاز طبیعی نیز تکرار شود. اما عملی کردن این ایده به سادگی گفتن آن نیست. پایتخت‌های ملی قراردادهای بلندمدت دوجانبه با عرضه‌کنندگان گاز دارند و ترجیح می‌دهند که برای مذاکره استقلال و انعطاف‌پذیری خود را به تنهایی داشته باشند. جای تعجب نیست که تنها چند کشور عضو اتحادیه اروپا علاقه محدودی به مشارکت در سازوکار خرید مشترک گاز نشان داده‌اند.

یکی از موضوعات نگران‌کننده این است که تفکر بلندمدت کمیسیون اروپا در مورد اقلیم به‌شدت تحت تأثیر برنامه‌ی گذار انرژی آلمان (Energiewende) است. بروکسل همچنین شروع به پیروی از ارادت تقریباً مذهبی برلین به «سه‌گانه مقدس» یعنی انرژی‌های تجدیدپذیر، هیدروژن و پمپ‌های حرارتی کرده است. باید گفت اگر چه این اهداف قابل ستایش هستند، اما پرهزینه، طولانی‌مدت و برای جبران زیرساخت‌های فعلی سوخت

به موازات آن، کمیسیون اروپا (EC) طرحی بلندپروازانه برای پایان دادن به وابستگی اتحادیه اروپا به سوخت‌های فسیلی روسیه از طریق ترکیبی از ایجاد تنوع در عرضه و صرفه‌جویی در مصرف انرژی ارائه کرد. حتی طرح طبقه‌بندی مناقشه‌برانگیز تأمین مالی پایدار (در مورد سرمایه‌گذاری در گاز طبیعی و انرژی هسته‌ای)، مورد توافق نهایی پارلمان اروپا قرار گرفت.

با این حال، در نگاهی فراتر از این طرح‌ها و برنامه‌های آرمانی اقلیمی اتحادیه اروپا، وضعیت روی زمین در حال بدتر شدن است. پایتخت‌های اروپایی برای کنار آمدن با یکی از مخرب‌ترین بحران‌های انرژی در تاریخ این اتحادیه تلاش می‌کنند. در کمتر از یک سال، قیمت عمده فروشی برق در سراسر این قاره دو برابر و گاهی حتی سه برابر شده است و همچنین قیمت نفت خام و گاز به بالاترین حد خود رسیده است.

در عرض چند ماه، ایتالیا، اسپانیا، فرانسه و آلمان هر کدام بین ۳۰ تا ۴۰ میلیارد یورو برای کاهش آسیب خانوارها و صنعت از افزایش قیمت کالاها هزینه کرده‌اند. شرکت گاز پروم به‌طور کامل عرضه گاز طبیعی را به حداقل ۱۲ کشور اتحادیه اروپا قطع کرده یا به‌طور قابل توجهی کاهش داده است. این امر باعث نگرانی سیاستمداران در مورد سهمیه‌بندی انرژی در زمستان شده است. آلمان در حال حاضر محدود کردن آب گرم، کاهش روشنایی معابر و درخواست از شهروندان برای صرفه‌جویی انرژی را آغاز کرده است. افزایش واردات گاز طبیعی مایع‌شده (LNG) از منابع جایگزین حیاتی است، اما زیرساخت ترمینال و عرضه جهانی آن محدود است. در انتظار یک فاجعه انرژی، دولت‌های مختلف بی‌سروصدا زغال‌سنگ بیشتری می‌سوزانند و نیروگاه‌های زغال‌سنگی بیشتری را در سراسر اروپا بازگشایی می‌کنند.

عدم تطابق فزاینده‌ای بین اهداف اقلیمی اتحادیه اروپا و واقعیت‌های سخت در بخش انرژی وجود دارد. با توجه به این که ممکن است بحران کنونی بیش از چند ماه طول بکشد، انتظار می‌رود این شکاف حتی بیشتر شود.

هر چند درست این است که اتحادیه اروپا موضع اقلیمی خود را حفظ کرده و سعی کند دولت‌های ملی را تحت کنترل خود نگه دارد تا تحول بلندمدت اقتصاد اروپا به‌عنوان یکی اولویت‌های مشترک این اتحادیه باقی بماند. اما، جبر سیاست در کمیسیون اروپا و وسواس آن با اصلاحات ساده‌انگارانه (و غیرواقعی) می‌تواند اعتبار این کمیسیون را به‌عنوان واسط و هماهنگ‌کننده شایسته بین سیاست‌های اقلیمی و انرژی تضعیف کند. یا شاید

دو اولویت، می‌تواند در عمل به شکست و ناامیدی هر دو منجر شود.

اتحادیه اروپا نقش مهمی در تحت فشار قراردادن شرکای بین‌المللی خود برای مشارکت در اقدام جمعی به منظور حل بزرگ‌ترین مشکل پیش روی جامعه جهانی دارد. با این حال، اروپا مسئول کمتر از ۷ درصد از انتشار جهانی گازهای گلخانه‌ای است، در حالی که بقیه انتشاردهندگان بزرگ جهان در دهه گذشته نسبت به تعهد کاهش انتشار دی‌اکسیدکربن خود فاصله زیادی داشته‌اند.

در آینده نزدیک، اروپا باید بتواند امنیت انرژی خود را بدون دادن هیچ‌گونه امتیازی به سایرین تضمین کند. انتظار می‌رود سیاستمداران اروپایی در مورد مصرف انرژی بی‌رحم و در مورد اقلیم بسیار عمل‌گرا باشند.

Source: Dimitar Lilkov, "Europe's climate and energy strategy has become disturbingly bipolar", Euractiv.com, July 18, 2022.

فسیلی ناکافی هستند. پس از تقریباً ۲۰ سال صرف وقت، انرژی و صدها میلیارد یورو، آلمان به دستاوردهای واقعی بسیار کمی در کاهش اتکا به منابع انرژی فسیلی دست یافته است. به طوری که سوخت‌های فسیلی هنوز ۷۷ درصد از انرژی آلمان را تشکیل می‌دهند.

راهبرد اتحادیه اروپا در مورد اقلیم و انرژی به طرز نگران‌کننده‌ای دوقطبی شده است. در حالی که اتحادیه تلاش می‌کند که نقش خود به عنوان چراغ جهانی کربن‌زدایی را حفظ کرده و همچنان سیاست‌های بیش از حد جاه‌طلبانه و پرهزینه در این زمینه را دنبال کند، به موازات آن، پایتخت‌های ملی برای تضمین تأمین انرژی لازم و پرنگه‌داشتن ذخایر گاز طبیعی و روشن نگه‌داشتن چراغ‌ها تلاش می‌کنند. تقابل این دو سیاست و یا به عبارت بهتر

○ با ادامه جنگ، توسعه هیدروژن «آبی» در اروپا آسیب می‌بیند.

▪ به دنبال نوسان‌های قیمت در بازارهای کالا، نظرات در مورد هیدروژن آبی و سبز دو قطبی تر شده است.

▪ در اروپا در نهایت، اتکا به گاز طبیعی جای خود را به هیدروژن سبز می‌دهد اما، در ایالات متحده، منابع مالی زیادی هنوز روی هیدروژن آبی هزینه می‌شود.

▪ به دلایل اقتصادی نمی‌توان هیدروژن آبی را از ترکیب انرژی جهان حذف کرد.

در نشست هیدروژن ماه ژوئن فایننشال تایمز گفت: «ما در سال‌های آینده برای مدت بسیار طولانی شاهد قیمت پائین گاز طبیعی که یکی دو سال پیش وجود داشت، نخواهیم بود».

منتقدان هیدروژن آبی نیز از مدت‌ها قبل استدلال می‌کنند که این نوع هیدروژن یکی دیگر از «داستان‌های ترسناک اقلیمی» است که تولیدکنندگان سوخت فسیلی و صاحبان زیرساخت‌های گاز را قادر می‌سازد تا از تولیدات خود در آینده استفاده کنند و از تبدیل شدن میلیاردها دلار سرمایه به دارایی‌های بلااستفاده اجتناب کنند.

منتقدانی مانند اندرو فارست (Andrew Forrest)، غول معدنی میلیاردر استرالیایی، حامی هیدروژن سبز، می‌گویند بسیاری از پروژه‌های جذب و ذخیره‌سازی کربن (CCS) که تولید هیدروژن آبی بر آن‌ها متکی است، «به شدت شکست خورده‌اند». اما ترویج‌دهندگان این فناوری، با این موضوع موافق نیستند.

بدبینان در مورد هیدروژن سبز نیز تأکید می‌کنند فرآیند تولید آن بسیار ناکارآمد است. تولید این نوع هیدروژن نیاز به ظرفیت وسیع انرژی تجدیدپذیر دارد که حتی اگر بتوان به آن دست

قیمت بالای گاز پس از جنگ اوکراین، شکاف دیدگاه‌ها در مورد بهترین روش تولید هیدروژن کم‌کربن را افزایش داده است. این نوع هیدروژن توسط بسیاری از دولت‌ها به عنوان جایگزینی پاک‌تر برای متان و تغییردهنده بالقوه بازی در کاهش انتشار گازهای گلخانه‌ای از صنایع پرکربن جهان شناخته می‌شود.

بحث بر سر هیدروژن «آبی»، تولیدشده از گاز طبیعی همراه با دی‌اکسیدکربن جذب و ذخیره شده، در مقابل هیدروژن «سبز» که شامل الکترولیز آب با استفاده از انرژی تجدیدپذیر است، حتی قبل از جنگ در اوکراین نیز در جریان بود. اما اکنون به دنبال نوسان‌های قیمت در بازارهای کالا، نظرات دو قطبی تر شده است.

از نظر برخی، قیمت‌های بالا و تعجیل در اروپا برای یافتن جایگزین‌هایی برای گاز طبیعی روسیه، هرگونه استدلالی را که ممکن است پایه‌ای برای توسعه‌ی هیدروژن آبی باشد، خاموش کرده است.

میلان گارسیا تولا (Millán García-Tola)، مدیر جهانی هیدروژن سبز در شرکت برق اسپانیایی ایبردرولا (Iberdrola)،

شمال شرقی انگلستان را خریداری کردند، با این هدف که از سال ۲۰۲۷ آن را با ترکیبی از سوخت گاز طبیعی و هیدروژن آبی، راه‌اندازی کنند و در نهایت، سوخت آن را به ۱۰۰ درصد هیدروژن آبی تبدیل کنند.

هلگه هاوگان (Helge Haugane)، معاون ارشد گاز و برق در شرکت اِکوئینور، اذعان می‌کند که «در شرایط کنونی با توجه به این‌که در حال حاضر کمبود انرژی دارید، شما هیدروژن سبز یا آبی تولید نمی‌کردید، حتی اگر امکانات را داشتید».

با این وجود، وی اصرار دارد که هیدروژن آبی در آینده برای تأسیساتی مانند نیروگاه سالتند مورد نیاز خواهد بود، که می‌تواند به سرعت برای تولید برق، در زمانی که برق تجدیدپذیر از انرژی باد و خورشید تولید نمی‌شود، وارد مدار شود.

هاوگان می‌گوید: «برای دستیابی به اهداف دولت‌های اروپایی برای فناوری‌هایی مانند بادی و خورشیدی، به افزایش «بسیار شدید» در ظرفیت‌های انرژی تجدیدپذیر نیاز است. علاوه بر آن، اگر پروژه‌های هیدروژنی مانند نیروگاه سالتند فقط از نوع هیدروژن سبز استفاده کنند، ظرفیت اضافی قابل توجهی مورد نیاز خواهد بود. انجام این کار در یک بازه زمانی کوتاه غیرممکن است و اینجاست که ما معتقدیم نقش هیدروژن آبی جدی می‌شود».

پروفسور مایلز آلن (Myles Allen)، استاد علوم ژئوسیستم در دانشگاه آکسفورد، اصرار دارد که به دلایل اقتصادی نمی‌توان هیدروژن آبی را از ترکیب انرژی جهان حذف کرد. وی معتقد است اگر افزایش ظرفیت انرژی‌های تجدیدپذیر در چند دهه‌ی آینده به این معنی باشد که بازارها با مقدار زیادی انرژی ارزان بادی و خورشیدی پر شوند، قیمت سوخت‌های فسیلی نیز در آینده بالا نخواهد ماند. از این رو تولید هیدروژن آبی همچنان مقرون به صرفه خواهد بود.

وی می‌گوید: «اگر فکر می‌کنید که در آینده انرژی‌های ارزان و بدون کربن زیادی خواهیم داشت و قیمت سوخت‌های فسیلی در سطح فعلی باقی می‌ماند، به نظر من این فکر با اقتصاد پایه در تضاد است».

یافت، برخی کارشناسان معتقدند بهتر است این انرژی مستقیماً برای برقی‌سازی بخش‌هایی مانند گرمایش منازل و حمل‌ونقل استفاده شود.

با این حال، برای شرکت‌هایی مانند ایبردرولا که قصد جایگزینی هیدروژن خاکستری بسیار آلاینده را دارند، سال جاری می‌تواند نقطه‌ی عطفی حیاتی باشد (این نوع هیدروژن از سوخت‌های فسیلی بدون فرایند جذب دی‌اکسیدکربن تولید شده و امروزه به‌طور گسترده در صنایعی مانند پالایش نفت و تولید مواد شیمیایی استفاده می‌شود).

طرفداران توسعه هیدروژن سبز استدلال می‌کنند شرکت‌های صنعتی بیش از هر زمان دیگری علاقمند به هیدروژن سبز هستند، زیرا قیمت‌های بالای گاز باعث گران‌تر شدن تولید هیدروژن خاکستری شده است. گارسیا تولا خاطر نشان کرد: «هدف تعیین‌شده برای هیدروژن سبز، اکنون بسیار نزدیک‌تر از سال گذشته است».

اما پیتر مک‌نالی (Peter McNally)، رئیس بخش جهانی صنایع، مواد و انرژی در شرکت مشاوره‌ای Third Bridge، می‌گوید: «در حالی که ممکن است در مناطقی مانند اروپا هیدروژن سبز بر هیدروژن آبی پیروز شود، اما در سراسر جهان چنین نیست. در ایالات متحده، توسعه‌ی هیدروژن آبی با توجه به مزیت قیمت گاز طبیعی همیشه شدنی‌تر بوده است. اما در اروپا، مطمئناً در دو سال آینده هر چیزی که به گاز طبیعی وابسته باشد، محل تردید خواهد بود».

مک‌نالی با استناد به پروژه‌ای که توسط شرکت بزرگ آمریکایی نفتی اگزان موبیل در اوایل سال جاری در سایت پالایشگاه و پتروشیمی بی‌تاون (Baytown) در تگزاس برای کاهش انتشار گازهای گلخانه‌ای در این تأسیسات اعلام شد، می‌افزاید: در ایالت متحده منابع مالی عمده (real money) همچنان در حال تعقیب پروژه‌های هیدروژن آبی است.

حتی در اروپا، برخی از شرکت‌ها هنوز به قابلیت‌های هیدروژن آبی اعتقاد دارند. در ماه ژوئن، شرکت نروژی اِکوئینور (Equinor) و شرکت SSE انگلستان به‌طور مشترک نیروگاه گازی بزرگ سالتند (Saltend)، در حومه شهر هال (Hull) در

- صدور مجوز ساخت نیروگاه‌های زغال‌سنگی در چین به دلیل غلبه موضوع امنیت انرژی بر اقلیم افزایش یافت.
- چین طرح ساخت ۸,۶۳ گیگاوات ظرفیت تولید برق زغال‌سنگی را در سه ماهه اول ۲۰۲۲ تصویب کرد که بیشتر از کل سال ۲۰۲۱ است.
- چین متعهد شده است تا سال ۲۰۲۵ ظرفیت برق زغال‌سنگی خود را به شدت کنترل کند.
- کل ظرفیت تولید برق چین تا سال ۲۰۲۵ به ۳۰۰۰ گیگاوات خواهد رسید و سهم منابع سوخت فسیلی آن، ۴۹ درصد خواهد بود.

طرح‌های ساخت نیروگاه‌های زغال‌سنگی چین یکی از موضوعات اصلی اختلاف در جریان مذاکرات اقلیمی جهانی در گلاسکو در سال گذشته بود. در نهایت در این اجلاس کشورها موافقت کردند به جای «حذف تدریجی» مصرف زغال‌سنگ در جهان، «کاهش تدریجی» داشته باشند.

پکن، بزرگ‌ترین تولیدکننده و مصرف‌کننده زغال‌سنگ در جهان، قبلاً قول داده است که مصرف خود را پس از سال ۲۰۲۵ کاهش دهد. محققان بخش دولتی گفته‌اند که تا آن زمان ۱۵۰ گیگاوات ظرفیت جدید نیروگاه زغال‌سنگی می‌تواند در این کشور احداث شود.

بر اساس پیش‌بینی‌های شورای برق چین که در ماه جاری منتشر شد، انتظار می‌رود کل ظرفیت تولید برق چین تا سال ۲۰۲۵ به ۳۰۰۰ گیگاوات برسد که سهم منابع سوخت فسیلی آن به ۴۹ درصد می‌رسد. بر این اساس، ۲۶۱ گیگاوات به ظرفیت برق نیروگاه‌های زغال‌سنگی و گازطبیعی چین نسبت به پایان سال گذشته افزوده می‌شود.

وو گفت، اگرچه چین در حال تسریع ساخت نیروگاه‌های بادی و خورشیدی است، اما ساخت ظرفیت برق زغال‌سنگی بیشتر، دسترسی پروژه‌های تجدیدپذیر را به شبکه سراسری و دسترسی به مصرف‌کنندگان را به برق تجدیدپذیر دشوارتر می‌کند. وی تأکید کرد «بازار انرژی چین حول زغال‌سنگ شکل گرفته است».

گروه محیط‌زیستی «صلح سبز (Greenpeace)» روز چهارشنبه هفته جاری اعلام کرد که چین طرح ساخت ۸,۶۳ گیگاوات ظرفیت تولید برق زغال‌سنگی را در سه ماهه اول سال جاری تصویب کرد که این میزان تقریباً نصف مقدار کل مجوز ساخت صادره در سال ۲۰۲۱ است. این افزایش ناشی از این است که در حال حاضر، موضوع امنیت انرژی بر نگرانی‌های اقلیمی برتری یافته است.

در چارچوب تعهدات اقلیمی و تلاش برای رسیدن به اوج انتشار دی‌اکسیدکربن تا سال ۲۰۳۰، چین متعهد شده است که ظرفیت برق زغال‌سنگی خود را در دوره ۲۰۲۱-۲۰۲۵ به شدت کنترل کند. بر این اساس از سرعت روند تعریف و اجرای پروژه‌های جدید زغال‌سنگی در سال گذشته کاسته شد.

اما گروه «صلح سبز» در گزارشی تحقیقاتی با استناد به اسناد مورد تأیید گفت، بر خلاف این تعهدات اقلیمی، نگرانی‌های فزاینده تأمین انرژی مصرفی چین که بخشی از آن ناشی از موج قطع برق در سپتامبر سال گذشته است، باعث افزایش مجوزهای ساخت ظرفیت نیروگاه‌های زغال‌سنگی با هدف رفع «کاستی‌ها در تولید برق محلی» شده است.

وو جینگ‌هان (Wu Jinghan)، فعال در زمینه‌ی اقلیم و انرژی از گروه صلح سبز در پکن، گفت: «امنیت انرژی به جای تأمین قابل اعتماد انرژی، به‌نوعی کلمه رمز برای افزایش مصرف زغال‌سنگ تبدیل شده است».

اداره ملی انرژی چین، از ارائه پاسخ به درخواست اظهارنظر در خصوص این موضوع خودداری کرد.

Source: David Stanway, "China coal plant approvals surge as energy security trumps climate - Greenpeace", Reuters, July 20, 2022.

– تهیه‌کننده و ناشر: مدیریت کل امور اوپک و روابط با مجامع انرژی وزارت نفت، اداره مطالعات انرژی و تغییر اقلیم، کلیه حقوق محفوظ است.

– نشانی الکترونیکی: opecc@mop.ir

– نشانی وب: www.opecc.mop.ir

– توجه: مطالب هفته‌نامه از گزارش‌ها و تحلیل‌های منتشره در سطح بین‌المللی اخذ شده است و نقل این مطالب، بیانگر تأیید آن‌ها و مواضع وزارت نفت نیست.